

APOSTOL BEZGREŠNE

LIST ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ISSN 1845-0253 Prosinac 2024.

APOSTOL BEZGREŠNE
List članova Vojske Bezgrešne

PROSINAC 2024.

NAKLADNIK:
Hrvatska Provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca,
Zagreb, Sveti Duh 31

GLAVNI UREDNIK:
Zdravko Tuba

ODGOVARA:
Zdravko Tuba

**ADRESA UREDNIŠTVA
I UPRAVE:**
NACIONALNI CENTAR
VOJSKE BEZGREŠNE
Sveti Duh 31,
10000 Zagreb, Hrvatska
vojska.bezgresne@gmail.com
www.vojska-bezgresne.com

OIB:
18296769369

CIJENA:
Časopis se dijeli besplatno

**BRJ I NAZIV
ZIRO-RAČUNA:**
Oni koji žele pomoći
apostolat Bezgrešne,
prilog mogu uplatiti:
IBAN:
HR272360001101734905

**GRAFIČKA PRIPREMA
I DIZAJN:**
Veritas - Glasnik
sv. Antuna Padovanskoga
Sveti Duh 33,
10000 Zagreb, Hrvatska
(01) 3777-127
www.veritas.hr

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Ivica Beljan

LEKTURA:
Martina Horvat

TISAK:
"Denona d.o.o.",
Zagreb, Getaldićeva 1

ISSN: 1845-0253

SADRŽAJ

O. ZDRAVKO TUBA: UVODNIK	3
SERAFSKI SVETAC FRANJO I KRALJIČIN MUČENIK MAKSIMILIJAN	6
PJESMA STVOROVA	7
TKO BI MOGAO I POMISLITI?...	8
O. ZDRAVKO TUBA: (ZA)JEDNO	10
IVANA HAN: ODGOJ DJECE U VJERI – ŽIVJETI LITURGIJSKU GODINU U OBITELJI	13
MARGARETA BEGIĆ: BEZGREŠNOJ U ČAST	20
OAZA BEZGREŠNE - HRVATSKI NIEPOKALANÓW	22
ODRŽAN MARIJAFEST - SUSRET MLADIH VARAŽDINSKE BISKUPIJE	24
MARGARETA BEGIĆ: U ZAJEDNIŠTVU S GOSPOM	26
U OKRILJU BEZGREŠNE	28
SALUS INFORMORUM, ORA PRO NOBIS!	34
RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA VOJSKE BEZGREŠNE 2024.	38

UVODNIK

Predragi čitatelji, apostoli Bezgrešne, radujemo se našem zajedništvu po čitanju i razmatranju tekstova ovoga novoga broja *Apostola Bezgrešne*. Vjerujem da smo, iako na kraju 2024. godine, još uvijek pod dojmom darovana Božjega blagoslova i milosti po čašćenju relikvije sv. Franje o proslavi 800. obljetnice rana ovoga sveca u koju je utkana i 130. obljetnica rođenja sv. Maksimilijana Kolbea.

Svojim životom obojica ovih svetaca pozivaju nas na život s Gospodinom i Njegovom Majkom. Marija svojim: "Evo službenice Gospodnje neka mi bude po Tvojim riječi" (Lk 1,38) poziva stvorenje na pjevanje pjesme –

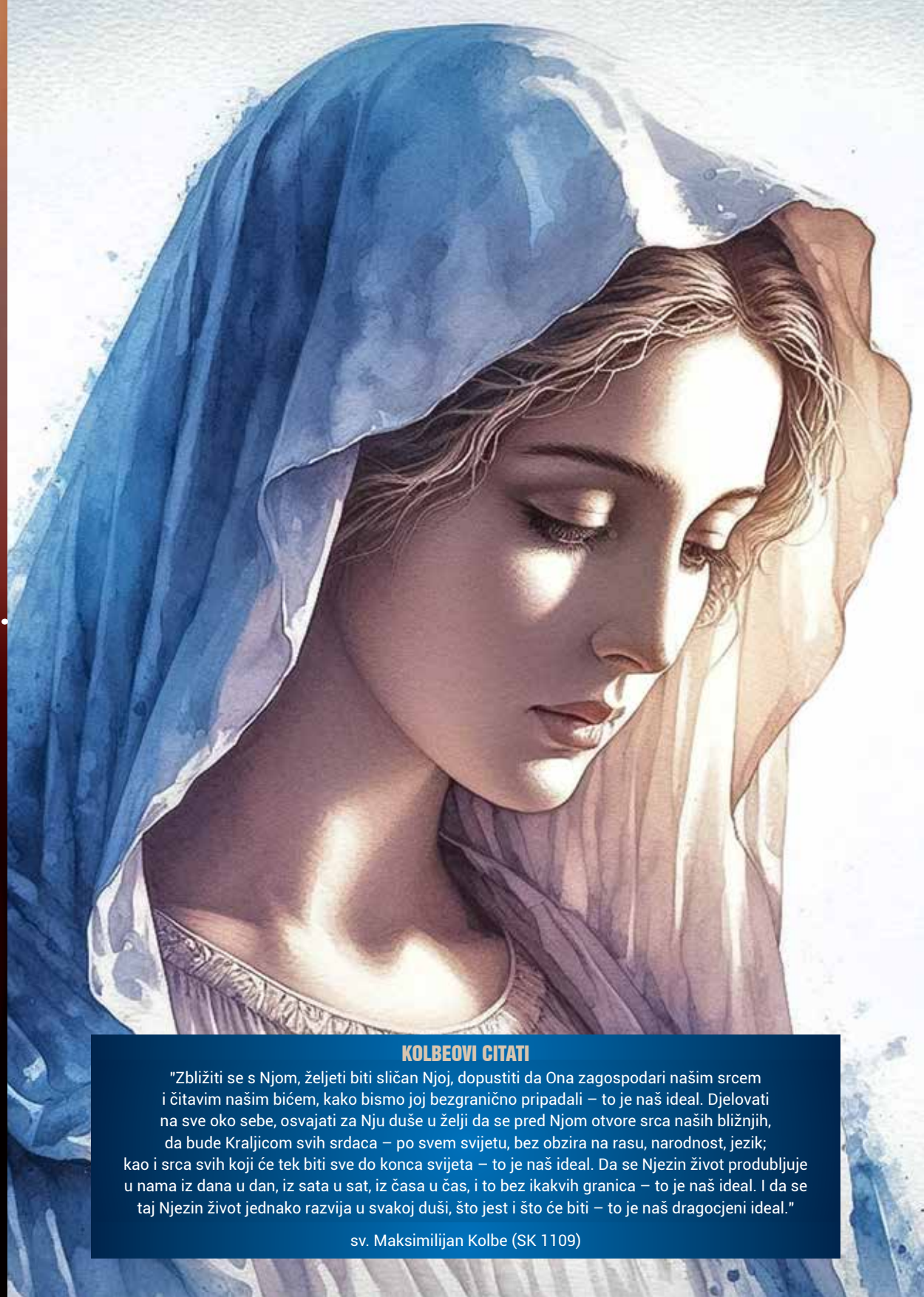
Pjesme stvorova
Utjelovljenom,
Novorođenom Kralju koji
izabire svoju kolijevku
za središte stvorenoga.
Srce najmanjega i jasle
najmanjih – bilo su života
svega stvorenoga te nas
uvode u otajstvo istinske
radosti s Bezgrešnom i
darovanim nam Djetetom.
Svaki naš rast u ljubavi
prema stvorenju i
stvorenom naše je
odrastanje u punini ljubavi
s Bezgrešnom i
darovanim nam Isusom.
Do te punine života i
predanja vodi nas
sv. Maksimilijan, sin
serafskog sv. Franje svo-
jim poticajem:
"Bezgrešna – to je naš
ideal". Bezgrešna se
otvorila i potpuno predala
Ljubavi. Na taj nas put
poziva svetac riječima:

"Zbližiti se s Njom, željeti
biti sličan Njoj, dopustiti
da Ona zagospodari
našim srcem i čitavim
našim bićem, kako bismo
joj bezgranično pripadali
– to je naš ideal. Djelovati
na sve oko sebe, osvajati
za nju duše u želji da se
pred Njom otvore srca
naših bližnjih, da bude
Kraljicom svih srdaca – po
svem svijetu, bez obzira
na rasu, narodnost, jezik;
kao i srca svih koji će tek
biti sve do konca svijeta
– to je naš ideal. Da se
Njezin život produbljuje
u nama iz dana u dan, iz
sata u sat, iz časa u čas, i
to bez ikakvih granica – to
je naš ideal" (SK 1109).
O trudu za život prema
ovakvom idealu svjedoče
nam tekstovi u ovom broju
glasila članova *Vojske
Bezgrešne* koji opisuju

životne stvarnosti svih
apostola Bezgrešne.
Ujedno, to je ideal koji nas
obvezuje i kojem se rado
odazivamo. Ne bojmo se
uputiti putem predanja
Bezgrešnoj svjesni ljepote
darovana nam života.

**PREDRAGI APOSTOLI
BEZGREŠNE, NEKA VAS
BEZGREŠNA SVE IMA POD
SVOJOM MAJČINSKOM
ZAŠTITOM I SJEDINI SVE VIŠE
SA SVOJIM SINOM ISUSOM
KRISTOM U 2025. GODINI
KOJA JE PRED NAMA!**

o. Zdravko Tuba,
nacionalni asistent MI –
Vojske Bezgrešne
i urednik
Apostola Bezgrešne

KOLBEOVI CITATI

"Zbližiti se s Njom, željeti biti sličan Njoj, dopustiti da Ona zagospodari našim srcem i čitavim našim bićem, kako bismo joj bezgranično pripadali – to je naš ideal. Djelovati na sve oko sebe, osvajati za Nju duše u želji da se pred Njom otvore srca naših bližnjih, da bude Kraljicom svih srdaca – po svem svijetu, bez obzira na rasu, narodnost, jezik; kao i srca svih koji će tek biti sve do konca svijeta – to je naš ideal. Da se Njezin život produbljuje u nama iz dana u dan, iz sata u sat, iz časa u čas, i to bez ikakvih granica – to je naš ideal. I da se taj Njezin život jednako razvija u svakoj duši, što jest i što će biti – to je naš dragocjeni ideal."

sv. Maksimilijan Kolbe (SK 1109)

SERAFSKI SVETAC FRANJO I KRALJIČIN MUČENIK MAKSIMILIJAN

Franjo *nosi* Kristove rane kao znak Kristove ljubavi, Kolbe nosi Marijine krunice kao znak Marijine ljubavi – obojica u predanju Kristu i Njegovoj Majci.

Obojica pjevaju pohvalu svojem Stvoritelju na sebi svojstven način;

Franjo pjesmom, Kolbe perom. Divljenje i zahvalnost njihov su odgovor Stvoritelju, njihova zahvala, njihov život. Zahvalni Gospodinu za 800 godina stigmi sv. Franje i franjevačkih jubileja koji su proslavljeni u cijeloj Hrvatskoj pohodnom relikvijom sv. Franje i njezina javnog čašćenja brojnih vjernika, posebno u samostanima franjevac konventualaca, razmatrajmo *Pjesmu stvorova* i Kolbeovo *Pismo 1062*.

PJESMA STVOROVA

SV. FRANJO ASIŠKI

Svevišnji, svemožni, Gospodine dobri,
tvoja je hvala i slava i čast i blagoslov svaki.

Tebi to jedinom pripada,
dok čovjek nijedan dostojan nije
ni da ti sveto spominje ime.
Hvaljen budi, Gospodine moj,
sa svim stvorenjima svojim,
napose s bratom, gospodinom Suncem:
od njega nam dolazi dan
i svojim nas zrakama grije.

Ono je lijepo i sjajne je svjetlosti puno,
slika je, Svevišnji, tvoga božanskoga sjaja.

Hvalite i blagoslivljajte
Gospodina moga,
zahvaljujte njemu, služite njemu svi
u poniznosti velikoj.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Mjesecu i sestrama Zvijezdama.

Njih si sjajne i drage i lijepe
po nebu prosuo svojem.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Vjetru,
po Zraku, Oblaku, po jasnoj Vedrini,
i po svakom vremenu tvomem,
kojim uzdržavaš stvorove svoje.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestrici Vodi,
ona je korisna, ponizna, draga i čista.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Ognju,
koji nam tamnu rasvjetljuje noć.

On je lijep i ugodan, silan i jak.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri i majci nam Zemlji.

Ona nas hrani i nosi, slatki nam plodove,
cvijeće šareno i bilje donosi.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po onima koji opraštaju iz ljubavi tvoje
i podnose rado bijedu života;

blaženi koji sve podnose s mirom,
jer ćeš ih vječnom okruniti krunom.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri nam tjelesnoj smrti,
kojoj nijedan smrtnik umaći neće.

Ja o onima koji u smrtnom umiru grijehu;
a blaženi koje ti nađeš po volji presvetoj svojoj,
jer druga im smrt nađiti neće.

TKO BI MOGAO I POMISLITI?...

NIEPOKALANÓW, PRIJE STUDENOGA 1929.

Tko bi mogao i pomisliti, da si me Ti, o Beskrajni, Vječni Bože, uzljubio od vjekova i više od vjekova, otkad jesi Bog... Ljubio si me i ljubiš me zauvijek... Makar sam sama ništavnost, Ti si me ljubio. I zato što si me ljubio, o mili Bože, pozvao si me iz ništavila u bitak!...

Za mene si stvorio nebesa i zvijezde na nebu, za mene si stvorio zemlju, mora, planine, rijeke i toliko, toliko lijepih stvari na zemlji...

Nije ti to bilo dosta. Kako bi mi pokazao koliko me ljubiš, sišao si s nebesa prepuna raskoši u prljavu i suznu dolinu. Život si provodio u siromaštvu, u mukama i trpljenjima – napslijetku prezren i ismijan razzapet na sramotnom stupu križa između dvojice razbojnika... Tom strašnom žrtvom otkupio si me, o Bože Ljubavi!...

Tko bi se usudio i pomisliti?...

I nisi se zaustavio na tome, nego si vidio da će proći devetnaest stoljeća od časa kada su potekli dokazi tvoje ljubavi, i da ću se tada i ja pojaviti na toj zemlji – i tome si doskočio! Tvoje srce nije se pomirilo s tim da bih se trebao hraniti samo *znakovima* tvoje goleme ljubavi. Ostao si na ovoj kukavnoj zemlji u Presvetom Oltarskom Sakramentu i dolaziš mi, i tijesno se sjedinjuješ sa mnom – pod prilikama kruha i vina... Tvoja Krv teče mojom krvlju, tvoja duša, o

Utjelovljeni Bože, prožima moju dušu, snaži je i hrani...

O Čuda! Tko bi se usudio i pomisliti?...

Zar je moguće da postoji još nešto više što bi mi, o Bože, mogao dati, predajući mi samoga sebe u vlasništvo?...

Tvoje Srce koje plamti ljubavlju prema meni podarilo mi je još jedan dar: da, još jedan dar!...

Dao si nam da budemo tvoja djeca kako bismo mogli ući u Kraljevstvo nebesko.

A znaš da djetetu treba majka. Sam si ustanovio zakon takve ljubavi. Dobrota i tvoje milosrđe daju nam Majku – utjelovljenje tvoje dobrote i tvoje bezgranične ljubavi: pod križem na Golgoti daješ nam Majku, a njoj predaješ nas... O Bože, koji nas ljubiš, odlučio si da ona bude svemoćnom upraviteljicom i posrednicom tvojih milosti. Njoj ništa ne odbijaš. A ni ona nikome ništa odbiti ne može...

Dakle: zar bi još netko mogao propasti? Zar ima onih koji neće doći u nebo?

Vjerojatno samo oni bezumni, tvrdoglavi mrzitelji samih sebe, koji svjesno i dobrovoljno odbijaju spasenje... i bježe od najbolje Majke i preziru njezino posredništvo...

Spustimo se na zemlju. Koliko je samo milosti Bezgrešne Majke zapisano na požutjelim pergamenama, širokim starim folijama i

u nepreglednom mnoštvu knjiga i brošura?...

A zašto ići tako daleko? Svaki broj *Viteza Bezgrešne* svjedoči o brojnim isprošenim milostima... nekoliko njih opisano je opsežno, a više u kratkim crtama: jer, nedostaje mjesta da ih se naširoko opisuje.

Pa opet, nije nužno potrebno zaviriti u *Vitez*... Dovoljno je uroniti u sebe: nije li istina da svaki put našim srcima zavlada duboki mir kad se s čitavom dušom predamo Majci Božjoj i našoj Bezgrešnoj?... Svaki put kad nas snađe kušnja, ako se ne zaboravimo uteći s pouzdanjem Mariji kao dijete Majci i snažno se uhvatimo njezinih skuta – nije li tako da naša volja ostaje postojana, da ne padamo?

Nije li tako? Tko to još nije iskusio, neka iskuša! Neka vidi i neka se sam uvjeri koliko je snažna i kako je dobra Majka Božja i Majka naša. Naša... naša Majčica...

Doista, tko bi se usudio i pomisliti na to da nema glasa vjere i jasnih, očitih svakodnevnih doživljaja?...

KOLBEOVI CITATI

"Bezgrešna snažnom rukom vodi svoj japanski Niepokalanów. Nerijetko se događa da nam pogani pišu da su za katoličanstvo prvi put čuli zahvaljujući japanskom Vitezu. Slava Bezgrešnoj za sve."

sv. Maksimilijan Kolbe
(SK 436)

(ZA)JEDNO

Piše: o. Zdravko Tuba

Živjeti u današnjem svijetu za svakog čovjeka dar je i izazov. Ova se tvrdnja može spoznati u svakom vremenu i nijedno vrijeme ne donosi oslobođenje od ovoga izazova; donosi samo različite izazove i odgovore na njih. Najčešće se razlikuju vremena po onome na što stavljaju naglasak (pozitivnom ili negativnom) i kako čovjek na njih odgovara. Danas smo preplavljeni nejasnoćama koje stvaraju razdore nutrine, pojedinog bića, njegova odnosa s bližnjima (obitelji) kao i razdore u društvu i svijetu. Međutim, čovjek je stvoren kao cjelovito biće, jedinstveno, dragocijeno i nepodijeljeno u sebi i svojem djelovanju. I ne samo to!

Promotrimo cjelovitost čovjekova bića, onoga što jest u svojoj biti, u zajedništvu s drugima i s Njim, svojim Stvoriteljem. Već na prvim stranicama Biblije pisac zapisuje snažne Božje riječi i djelo koje nas uvodi u razmišljanje o spomenutoj temi. Tako u Knjizi Postanka čitamo: "Na svoju sliku stvori Bog čovjeka,

na sliku Božju on ga stvori" (Post 1, 27).

U drugom poglavlju biblijski pisac nastavlja: "I reče Jahve, Bog: 'Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on.' Tada Jahve, Bog, načini od zemlje sve životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da mu tako bude ime. Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama u zraku i životinjama u polju. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on. Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspao, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. Nato čovjek reče: 'Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojegaj!'

Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!" (Post 2, 18 – 23).

Ljepotu ovoga zajedništva stvorenja i stvorenoga pretvorio je u zahvalu i opjevao sv. Franjo u *Pjesmi*

stvorova. Živio je on to zajedništvo i svjedočio, progovarao te i danas, 800 godina nakon hoda ovom zemljom govori svima nama:

"SVEVIŠNJI,
SVEMOGUĆI,
DOBRI GOSPODINE,
TVOJE SU HVALE,
SLAVA, ČAST I
BLAGOSLOV SVAKI.
JEDINO TEBI,
SVEVIŠNJI, DOLIKUJU,
I NIJEDAN ČOVJEK
DOSTOJAN NIJE
IME TI IZREĆI."

Čovjek je u srži zajedništva Presvetoga Trojstva o kojem čitamo u Katekizmu Katoličke Crkve.

"Trojstvo je jedno. Božanske su Osobe zbiljski među sobom različite. Častimo i ispovjedamo: Bog je jedini, ali nije osamljenik! Božanske su Osobe jedne prema drugima u suodnosu. Crkva ispovijeda 'jednoga Boga Oca od kojega je sve, jednoga Gospodina Isusa Krista po kojemu je sve, jednoga Duha Svetoga u kojemu je sve'. Vlas-

titosti božanskih Osoba očituju se napose božanskim slanjima: utjelovljenjem Božjega Sina i darivanjem Duha Svetoga" (usp. KKC 253-258).

Ucijepljeni smo u ovaj odnos Presvetoga Trojstva sakramentom krštenja. Tekst iz Ivanova evanđelja pomaže nam razmatrati ovu ucijepljenost i zajedništvo, život s Jednim u Trojstvu osoba: Oca, Sina i Duha Svetoga. "Ja sam istinski trs, a Otac moj – vinogradar... Ja sam trs, vi loze... Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi" (Iv 15, 1.5.9).

Iz zajedništva i ljubavi Presvetoga Trojstva čovječanstvo prima najveći neprocjenjivi dar – Majku, Blaženu Djevicu Mariju. U svom darivanju otvorena planu Trojstva u čijoj osjenjenosti boravi, daruje nam svoje predanje. Daruje nam Sina, Spasitelja. Dar i darivanje je svojstveno Majci koja voli svako svoje dijete, svako! Čovjekov primljeni dar (Isus)

plod je zajedništva Trojstva i Blažene Djevice Marije, zauzetosti za svakoga čovjeka. Ova nas ljubav, povezanost, zajednički rad uvodi u osmišljen život, zajedništvo i zalaganje za dobro, vrijednosti koje su neprolazne.

Piše nam o tome sv. Maksimilijan: "Bog Otac. Koje duboke riječi Gospodina Isusa: 'Ne nazivajte nikoga ocem na zemlji' Šusp. Mt 23, 9Ć. Doista, nitko nije otac u savršenom značenju te riječi, jer prvi početak svega je prvi Otac svega: Bog Otac. Sve drugo je jeka, jeka. Božanstvo Oca kao da se vječno slijeva na Sina, i od Oca i Sina na Duha Svetoga, a iz Presvetoga Trojstva na Djevicu, Majku Boga – Isusa, toga pralika savršena čovjeka, svetoga, Bogo-Čovjeka; po tom uzoru oblikovat će se sveci. Ali neće se u njihovim dušama roditi Isus osim po Bezgrešnoj Mariji, niti će u njima rasti, činiti

KOLBEOVI CITATI

"Nastavite uvijek ispunjavati sveta nadahnuća Majke, koja vas vodi putovima svetosti i uvijek budite radosni."

sv. Maksimilijan Kolbe (SK 861)

ih sebi sličnima osim po Onoj u čijem je krilu rastao Čovjek-Bog: Isus. Još jedno: Marija Bezgrešna je Majka Božja. U materijalnom svijetu sve ima svoj početak, razvoj i kraj. Nije tako u duhovnom svijetu. Tamo je sve uvijek zajedno i razvija se bezgranično jer Bog je beskonačna savršenost. Ograničenost u materijalnom svijetu potječe samo iz materije. – Ali čemu težim? Bezgrešna u duhovnom značenju je uvijek, neprestano Isusova Majka, Ona ga rađa u dušama, Ona mu daje rasti u dušama. Jednom riječju, njegovom Majka u najsavršenijem duhovnom značenju te riječi. Ali, previše sam se raspričao. Zaključno: gdje nje nema, tamo nema ni Boga, Isusa, a gdje je Ona, tamo je Presveto Trojstvo, Isus. Uvidjevši to, odlučio sam joj dopustiti da me uvijek, svuda i u svemu vodi, odnosno neprestano vraća miru i ljubavi" (SK 868).

Ujedno, svatko je od nas jedinstven, stvoren na Božju sliku, ostvaruje Božji plan djelovanja i stvaranja, brige za svijet na sebi svojstven način, u zajedništvu sa svojim bližnjima. Svetac koji je duboko iskusio surovost i ljepotu života u zajedništvu i bez njega kaže: "Čovjek postaje Božja slika ne toliko u trenutku samoće, koliko u trenutku zajedništva", sv. Ivan Pavao II.

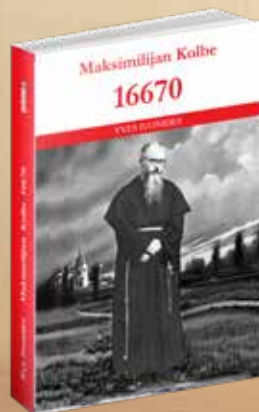
To su istine naše vjere, naših stvarnosti koje pretačemo u svoj svakodnevni život s bližnjima. Odnosno suživota i sustvaranja s

bližnjima uči nas Isus svojim životom, odrastanjem u obitelji, javnim djelovanjem poučavajući apostole i narod koji ga je slušao... za Oca, za nebesko Kraljevstvo.

Sv. Maksimilijan Kolbe je od samih početaka stvarao s Jednim i u zajedništvu s braćom za Jednoga. Na tom ga je putu posebno osnaživala Bezgrešna. U pustoši i pustinji ovoga svijeta ustrajati se može samo u zajedničkom hodu koji pomaže izdržati suhoće i surovost života, ali i daruje oazu u pustinji – Bezgrešnu u svijetu. Živjeti za jedno, stvarati s Kolbeom upravo onako kako je on to činio: "Čini mi se da je djelo Niepokalanówa i Vojske Bezgrešne tako jasno i dobro da nikakve poteškoće ne mogu zadržati razvoj, nego dapače samo pojačati intenzitet kako vlastitog predanja i čitava djela Bezgrešne, tako i napretka. – Sada kada zli duh ne čeka nego planski i brzo djeluje, ne možemo odustati ma kakvi razlozi bili: naime, ovdje se radi o dušama, o osvajanju čitava svijeta i svake duše pojedinačno za Bezgrešnu, o

posvećenju svih duša po Bezgrešnoj, sve do kraja svijeta. A šteta bi bilo da propadne i jedna jedina duša. Ovo je prevažna stvar" (SK 431). Nešto kasnije piše svetac ovako: "Što se svaki od nas više zbliži s Bezgrešnom, to više ćemo se po njoj međusobno zbližiti. I u tom jedinstvu leži snaga" (SK 508).

Iz te oaze srca naše Majke radujemo se što možemo stvarati za Jednoga i Jednu jer u Njemu i Njoj svi nalaze izvor žive vode koja napaja njihove suhe duše za život i to život u punini i zajedništvu s Presvetim Trojstvom, u darovanom nam i osmišljenom življenju života.

**NARUČITE NA ADRESI:
VERITAS - GLASNIK
SVETOG ANTUNA PADOVANSKOGA
SVETI DUH 33, 10000 ZAGREB
www.veritas.hr**

ODGOJ DJECE U VJERI – ŽIVJETI LITURGIJSKU GODINU U OBITELJI

Piše: Ivana Han

Izreka "sve počinje od doma" je na neki način i moja misao vodilja. Dom je mjesto obiteljske radosti, buke, trebao bi biti mjesto sigurnosti, baza za sve kasnije.

U našem domu, moj muž i ja, želimo odgajati djecu u vjeri. Mi to radimo kroz praćenje liturgijske godine i to shvaćamo vrlo ozbiljno. Želimo da djeci vje-

ra bude bliska i da katoličanstvo doista doživljavaju kao svoj identitet pa tako obilježavajući blagdane i svece kroz godinu, kroz zabave i aktivnosti koje su prilagođene djeci, a također kroz svakodnevne stvari koje su svojstvene navikama naše obitelji, mi vjerujemo da vodimo jedni druge Kristu, da si tako pomažemo doći Kući – u Nebo

(kako je na jutro njihova vjenčanja bl. Karlo rekao svojoj Ziti – rečenica koju smo odavno prisvojili u našoj obitelji).

Živimo liturgijsku godinu zadnjih deset godina i to je sad uobičajeni dio naše svakodnevice – imamo svoje načine, a naravno da se, kako djeca rastu, prilagođavamo i tražimo nove, održive za nas. Ovaj tekst

APOSTOL BEZGREŠNE

je naše iskustvo i kroz nje- ga ću pokušati ukratko iz- nijeti sve što nam je, vjeru- jem, isključivo milost Bož- ja pokazala da je bitno.

Želja mi je: olakšati vam življenje liturgijske godine u vašim obiteljima, ohrab- riti da sve prilagodite ka- rakteru i potrebama vaše djece, kao i svojim okolno- stima – jer ne moramo svi sve aktivnosti izvoditi na isti način (netko uživa u bo- jankama, moja djeca, reci- mo, nikako) i osvijestiti važ- nost odgoja u vjeri. Svjes- na sam da je u društvu (što se tiče odnosa prema vje- ri) u kojem su živjele neke svete obitelji koje su nam dane kao uzor, npr. sv. obi- telj Martin ili pak obitelj bl. Karla i Zite Habsburg, bilo lakše odgajati djecu u vjeri i da su sada izazo- vi posebni i teži od onih u kojima smo čak i mi odras- tali, *nonismo pozvani da se uklapamo*. Hrabro! Zajed- no, kao zajednica vjernika, možemo i moramo ustraja- ti na određenim standardi- ma.

KAKO JE SVE KRENULO?

Krenulo je puno prije ne- go sam imala svoju obitelj, još sam bila djevojka. Čita- la sam knjigu *Povijest jed- ne duše sv. Male Terezije* od djeteta Isusa i Božjeg Li- ca.

Providonosno je ta knjiga došla u moje ruke jer to je bilo razdoblje na fakultetu kada sam propitivala svo- ju vjeru. Počela sam ju čitati nezainteresirano, sa- mo iz poštovanja prema o-

sobi koja mi ju je dala, a onda se dogodilo to da sam ponovno počela otkri- vati ljubav prema Katolič- koj Crkvi. Sveta Mala Tere- zija polako je, ali sigurno dobivala moje srce za Bo- ga.

Roditelji Male Terezije živjeli su liturgijsku godi- nu. Svoju su djecu odgajali tako; živjeli su svoje dane iz mjeseca u mjesec s ka- lendarom Katoličke Crkve u središtu: npr. imali su po- sebne molitvene pripreme pred određene svece i to je djeci bilo najprirodnije jer su iz dana u dan, u ma- lim stvarima, živjeli svoju vjeru. Evo jedne anegdote iz života sv. Male Terezije. Majka Zelia poticala je dje- cu da Isusu daju male da- rove ljubavi. Tako je Tere- zija jednom prilikom poje- la špinat, a desert ostavila Isusu jer je ukusniji od špi- nata pa da radije Isus uživa u njemu. Kada joj je maj- ka umrla, to su nastavile činiti Terezijine sestre i po- ticati ju. Tako je mala Tere- zija osmislila perlice za žrt- vice na vrpci i svaki je dan na taj način brojala svoje žrtvice za Isusa. Dok sam čitala knjigu, samo mi je prolazilo glavom – pa to je tako prirodno i, ako smo vjernici, ovakvom bismo odgoju trebali težiti! Istoga trena poželjela sam to za svoju buduću djecu. Rodi- la se čvrsta želja i odluka – osjećala sam se baš ne- pokolebljivo. Pokazalo se u praksi da nisam tako ne- pokolebljiva kada me pri- tisnu izazovi, ali i kroz to brušenje od dragog Boga rastemo.

KOLBEOVI CITATI

"Sv. Terezija sebe naziva 'Cvjetićem Bezgrešne' i kaže da ju je Bezgrešna odgojila. Budimo i mi, a Ona će nas naučiti bezgraničnom pouzdanju u milosrdnu Božju ljubav, čije je Ona uosobljenje."

sv. Maksimilijan Kolbe
(SK 1076)

KOLBEOVI CITATI

"Posvećenje po velikim i malim djelima. Mjera svetosti je ljubav, Božja volja."

sv. Maksimilijan Kolbe
(SK 864 G)

Čitanje autobiografije sv. Male Terezije usmjerilo je moj pogled na moje bake. To su bile starice koje ni- su živjele modernim nači- nom pa me puno toga iz- knjige podsjetilo na njih. Shvatila sam – obilježava- nje svetaca, živjeti po kato- ličkom kalendaru, zapravo je naše kulturno nasljeđe koje smo negdje usput iz- gubili. Ako razmislimo, za- ista je tako. Evo primjer! Jedna moja baka bila je Prigorka, druga Ličanka, a zbog rata kao izbjeglice, u naše prigorsko selo do- selili su bračni par, djed i baka iz Bosne – naši prvi susjedi. Tri različite kultu- re, tri različita kraja, različite navike, puno razlika za stare ljude koje otežavaju povezivanje – ali ipak su se lako povezali – vjerom. Liturgijska godina poveza- la ih je u njihovoj svakod- nevici odmah. Nakon upo- znavanja Male Terezije, ja sam to promatrala tim oči- ma.

Sjećate se kako smo u školi imali dan svega? Ta- ko mi i moja djeca dolaze pa kažu da je danas dan palačinki, dan smijeha, za- grljaja ... to je sve sjajno i mi se veselimo, mnogi stavljaju # na društvene mreže... Ali mi, katolici, imamo toliko dana koje možemo slaviti i koje su ljudi slavili puno prije po- stojanja društvenih mreža. Kalendar Katoličke Crkve stoljećima je vjernicima određivao godišnji ritam. Sadnja određenih usjeva bila je povezana s odre- đenim svecima. Tu su se moje bake i naši susjedi

povezali – znalo se, sad će ovaj svetac, nakon njega sadimo to i to, ovo se mo- ra posaditi ili nešto na po- lju napraviti do tog i tog blagdana. Sad će sveti Medardo, evo kakvo će vrijeme biti idućih 40 dana jer što Medardo daje, 40 dana traje.

Dakle: iz kojeg god kra- ja, ma s kako različitim obi- čajima, ovo je bilo isto. Ci- jela su sela zajedno postila prije nekog svetka i potom se zajedno gostila. Želim da imate tu pozadinu kada krećete s odgojem u vjeri. Živjeti liturgijsku godinu naše je kulturno nasljeđe i zašto ne bismo te dane uklopili u ritam svog obi- teljskog života.

Ima još jedan razlog kojeg sam postala svjesna ka- da smo već neko vrijeme odgajali djecu na ovaj na- čin. Razlog koji je možda i bitniji u svjetlu vremena u kojem živimo. S četiri go- dine, moj je najstariji sin došao iz vrtića s pričom o vješticama. Bio je tjedan pred blagdan Svih Svetih.

Tada sam shvatila – druš- tvo će uvijek nuditi svoje, hoćemo li im mi prije toga usaditi prave vrijednosti? Hoćemo li ih naučiti Istinu, prije nego im se uvuče u srce puno raznih *istina*?

Društvo će nuditi zabav- ne i privlačne stvari – hoće li moja djeca već upoznati koliko je sjajno biti odvaž- ni katolik koji se ne mora uklapati u većinu jer je nje- govo bolje? Nudili su im zabavu s vješticama i iz- gledala je pomalo privlač- no – mnogi iz kvarta su išli i tako zabavno pričali o to-

me. Ja sam im dala zabavu na kojoj slavimo svece i bila je toliko zabavno da ju i dan danas iščekujemo kroz godinu i oni pričaju o njoj prijateljima. Imamo blago u Katoličkoj Crkvi – iskoristimo ga na jeziku koji naša djeca razumiju.

Uklopimo liturgijski život u ritam našeg obiteljskog života. Vjerujem da je najveća posebnost obilježavanja liturgijske, crkvene godine što ju možemo uklopiti u svoju svakodnevnicu, u svoje navike i u temperament nas i naše djece.

U mojim majčinskim počecima, nije mi bilo jednostavno jer sam prilično zakomplicirala to kako sam radila sa svojim sinom i bilo je naporno i meni i njemu. Razlog je bio taj što sam sve pokušavala staviti u svoje kalupe. Naime, ja zapravo nisam imala pojma o djeci. Nitko od mojih prijateljica nije imao djece, imala sam jednu malu nećakinju s kojom sam voljela provoditi vrijeme, a ona je bila dijete koje je s godinu dana mirno sjedilo na mom krilu cijelu misu. Ja bih s njom bojala bojanke, pričala bih priče, već prilagođene tako malom djetetu i tako sam bila uvjerena da su sva djeca upravo takva, ako se njima baviš. A onda sam postala mama. Moj sin je bio sasvim drugačijeg karaktera. To sam morala tek naučiti poštovati. Međutim, u početku, kada moj Toma nije želio bojiti nekog sveca, u miru slušati moju priču, poželjela sam odustati – jer to očito ne ide.

Nepokolebljivost i žar za nasljedovanjem sv. bračnog para Martin izgubili su se na prvim preprekama. Kada čujem od mama koje imaju želju započeti s odgojem djece u vjeri na ovaj način da to njima ne funkcionira, razlozi uvijek budu isti: djeca ne reaguju kako one to očekuju pa im se stvara prevelika strka i zbrka, a osim toga, one to ne stižu – jer gledaju majke koje su u tome već dugo i vide samo rezultat, a ne sve naše pokušaje i pogreške po putu.

KAKO SMO MI NAŠLI SVOJ PUT?

Našli smo ga kad sam počela gledati svoje dijete. Da, tako jednostavno, a tako teško pada na pamet. Traži malo strpljivosti u promatranju. Promatrala sam ga: U čemu on uživa, što on voli, kako mi provodimo naše dane? Ako išta treba ostati iz ovog teksta, neka to budu ova tri pitanja. Postavite ih sebi za svoju djecu, za svoju obitelj. Kako je to izgledalo kod mene: u čemu on uživa, što on voli, kako mi provodimo naše dane? On voli slagati lego kocke – prvo velike, sada one male. Općenito voli izrađivati stvari od svega što nađe na putu. Ne može sjediti dvije sekunde uz bojanke, ali će packati prstićima umočenim u boje. I probala sam. Napravili smo od lego kocaka sv. Franju Asiškog sa životinjama i pili svi skupa čaj. Uživali smo u toj igri. Bila je ona malo i grublja, dječać-

ka. Nismo samo imali bajkovitu čajanku kakvu sam mogla imati s nećakinjom, ali smo se smijali i zabavili i tako sam lako uklopila kratku priču o sv. Franji. Bio je jako zainteresiran i raspoložen za kratku molitvicu. Imao je tada nešto manje od dvije godine. I sad imam pred očima njegovu slatku malu pojavu koja se iz živahnosti igre zbog oduševljenja sv. Franjom, prebacila u skrušenog dječaćića. Sklopljenih ruku, molio se sv. Franji i Isusu. Sada kad je veći, to su već pravi projekti – npr. za prošli Božić izradio nam je jaslice. Na selu je pronašao stari mužar, neke daščice i ni iz čega sklepaop uz dedinu malu pomoć, predivne jasle Isusu. Krenuli smo s onim običnim velikim lego kockama koje su samo njemu imale oblik nekih životinja (vaši možda vole plišanice ili nešto drugo) i to nam je stvorilo temelje za nadogradnju. Krenuli smo s onime što je bio njegov jezik tada. Jedini koji je razumio i koji ga je mogao zainteresirati za Krista.

To je primjer mojega najstarijeg, njegov brat, primjerice, ima sasvim drugačiju osobnost. Veliki je zabavljač i na temelju naših priča, on radi igrokaze. Mi volimo šetati, biti vani u prirodi. Sad su dječaci u rasponu godina od 4 do 11 i tu se baš lijepo zajedno uključe i od kamenčića, grančica, štapova stvaraju svoj svijet i sve to što uzmu nam priča priču o nekom svecu. Ja sam to poticala

kad su dvojica najstarijih bili mali, i sada to potičem, samo je sada dovoljan mali poticaj, nekad samo podsjetim koga ili što danas slavimo i oni kroje priču. Ja samo usmjeravam kad malo skrene. Razmislite o tome da u vaše šetnje uvedete neke od spomendana. Mi baš volimo pričanje priča. Oni će uvijek tražiti: "Sad nam pričaj". Ja, pak, kad pričam priču, pričam ih prilično izražajno, uz mimiku i pokrete i prkladnu boju glasa. Trudim se naglasiti onaj dio za koji znam da će im biti posebno zanimljiv i onda se oni uhvate za njega i žele čuti više i žele se moliti tom svecu. To se jako često poveže uz naše šetnje prirodom. Kada sam ja postala opuštenija i prilagođavala se svojim dječacima, tada je odgoj djece u vjeri postajao nešto jako, jako posebno. Ubrzo sam krenula otkrivati američke mame blogerice. One već jako dugo prate liturgijsku godinu kroz raznorazne aktivnosti i meni su neizmjerne pomogle u upoznavanju svetaca, u otkrivanju raznih ideja, davale jeftine resurse kako bih djeci mogla prenijeti vjeru na njima prilagođen način.

Kroz naše godine, naučila sam: liturgijski život pomaže nam da u našem domu i u našem umu zadržimo fokus na Kristu te da to prenosimo i na svoju djecu. Vjerujem da kada djeci vjeru činimo bliskom i prisutnom kroz svakodnevnicu, i u odrasloj će dobi znati koliko je važno is-

tinski živjeti vjeru – svaki dan, ne samo nedjeljom.

KAKO ZAPOČETI LITURGIJSKI ŽIVOT U SVOJOJ OBITELJI?

Za početak, uvjerena sam da na neki način to već i radite. Mnogo toga možemo činiti da bismo živjeli liturgijski. Pa, kada razmišljate o tome kako započeti, promislite prvo što već radite u svojem domu. Na primjer: Imate li zajedničku obiteljsku molitvu? Kako pristupate sakramentima? Imate li poneki katolički dekor u domu? Kada krećete liturgijski život uklopiti u svoj život, počnite s malim, jednostavnim koracima. Razmislite što se uklapa u vašu obitelj ili koju biste tradiciju voljeli prenijeti svojoj djeci. Da nam bude lakše i sistematičnije, podijelimo ovo u četiri praktična koraka, odnosno četiri područja našeg života: molitva, sakramenti, sveci i uređenje doma.

1 MOLITVA

Molitva s našom djecom vrlo je jednostavan način liturgijskog življenja. *Molitva jutarnjeg predanja* je sjajan početak. Početi dan s Bogom je važno i tako već na samom početku postavljamo dobre temelje za dan. U našoj obitelji zahvaljujemo Bogu što nas je čuvao prošlu noć i prikazujemo Mu svoj dan, sve što mislimo, govorimo i radimo. Doslovno kažemo te riječi čim otvorimo oči: "Hvala ti, Bože, što si me

čuvao ovu noć. Prikazujem ti svoj dan, sve što mislim, govorim i radim." Veliki dječaci to već rade sami, ali im je dobrodošao podsjetnik s vremena na vrijeme, a mlađi trebaju mene da se zajedno pomolimo. Zatim molimo molitvu *Anđele čuvaru* da nam pomogne. Zajednički se svako jutro posvetimo Gospi. Molimo jednu staru molitvu. Nalazi se u molitveniku moje mame iz 1920., a tu istu, časne sestre salezijanke u mojoj župi uče djevojčice na njihovim druženjima. Molitva je jedna od najljepših koje sam ikada čula i baš mi je na srcu da ju što više ljudi upozna. Na ovaj način, između ostalog, učimo svoju djecu i da čuvaju čistoću. Majka Marija će se za to pobrinuti kad joj se redovito preporučamo.

"O, GOSPODO MOJA,
O, MAJKO MOJA!
TEBI SE SASVIM
PRIKAŽUJEM; PA DA TI
SE POKAŽEM ODANOM,
POSVEĆUJEM TI DANAS
SVOJE OČI, SVOJE UŠI,
SVOJA USTA, SVOJE
SRCE, UPRAVO CIJELU/
CIJELOG SEBE. KADA
SAM, DAKLE, SVA
TVOJA, O, PREMILA
MAJKO, ČUVAJ ME,
BRANI ME KAO STVAR I
SVOJINU SVOJU. AMEN."

Na jutarnju molitvu s vremenom lako nadodamo molitvu prije jela, prije spavanja, molitvu za druge (bake, djedove, pokojne članove obitelji – što je duhovno djelo milosrđa).

Obiteljska molitva krunice – sasvim je u redu, a i lakše započeti s deseticom, pa će pomalo doći i cijela krunica. Ne smijemo upasti u zamku uspoređivanja s nekime tko je na drugačijem stupnju duhovnog razvoja. Zamijeti – nisam rekla boljem, nego drugačijem. Važno je maknuti se iz mentaliteta *sve ili ništa*, već naprotiv, cilj je dati Bogu svaki dan malo bolje. I desetica je vrijedna i velika je stvar da od nečega krenemo. Naš jednostavni pomagač u ovome: imamo krunice na jednom mjestu. Djeca vole taj osjećaj reda i doživljavaju važnost koju smo krunici dali time što smo im dali izdvojeno mjesto. Imamo veliku posudu u obliku školjke u kojoj držimo krunice.

Pročitali smo da je školjka u kršćanstvu simbol hodočašća. Naš život na ovoj zemlji hodočašće je prema nebeskoj domovini. Kapci školjke simboliziraju sigurnost obiteljskog doma, a biser čini školjku dragocjenom. Tako smo molitvu krunice predstavili djeci: kao bisere koji su naša posebna dragocjenost. Dakle, naša velika školjka ima svoje bisere, a to su naše krunice. Postaju to sjajniji što ih više koristimo.

2 SAKRAMENTI

Najbolji način da djecu oduševimo za nešto je prije svega da ih uključimo, a onda možemo tražiti načine na koje će im to biti razumljivo i blisko, a također zabavno i zanimljivo.

Krštenje, tj. proslava krsnog dana: Ovo je vrlo jednostavan način na koji možemo započeti s liturgijskim življenjem u obitelji, a poslat će snažnu poruku. Krsni dan trebao bi biti najvažniji dan našeg života jer smo krštenjem postali djeca Božja. Vrijedno je obilježiti ga i slaviti ga.

Proslavite obiteljski krsne dane svakog člana obitelji!

Za početak, pronađite datume, možete ih lako saznati u župi krštenja, a zatim ih obilježite na kalendaru. Ovo je ključno – ako ne budu zapisani, zaboravit ćete. Neka slavljениk odluči što će biti za ručak/večeru. Ili neka slavljениk dobije poseban tanjur. Sve što će označiti dan kao nešto posebno. Na kraju, obnovite krsna obećanja.

Sveta ispovijed: Idite na ispovijed zajedno. Odredite dan u mjesecu ili tjednu. Česti i zajednički odlasci na ispovijed pokazuju važnost ovog sakramenta.

Sveta misa: misa nedjeljom i blagdanima je apsolutno obavezna. Razmislite o misi prvih petaka i subota. Prijateljica me potakla na isto svojim iskustvom. U njihovoj obitelji oni su se dogovorili da oko toga nema rasprave i tretiraju prve petke i subote kao nedjeljnu svetu misu.

Kako pomoći starijoj djeci da su na misi usredotočeni? Kod nas pomaže kada razgovaramo o čitanjima na putu do crkve, a na putu kući, često ćemo povezati propovijed s našim životima.

3 SVECI

Sveci su nam veliki uzor. Svojim životom pokazuju nam kako ustrajati na putu života i uvijek hodati prema Kristu. Djeci (ali i nama, priznajmo), sveci su bliski. Kao što je moj sin rekao, oni su često nesavršeni, griješe, ali ne odustaju. I za to se djeca mogu uhvatiti i koristiti u svom životu.

Proslava dana pojedinih svetaca: Tko ne voli proslave? Ovo je najlakši način jer je blizak djeci. No još puno dublje, na ovaj način djeci nudimo nešto što svijet ne može. Svijet će nuditi svoje zabave, покаžite djetetu što je ono što je pravo kako bi kao stariji znao kritički razmišljati kada prijatelji nude svoje. Naučiti reći *ne* jer zna da nešto nije ispravno i nema veze s Istinom je posebno važna vještina koju želim svojim klincima. Kako početi? S onim svecima koji su posebni vašoj obitelji. Možete i odabrati svece koji dijele imena s vašom djecom. Možete započeti sa 2 ili 3 sveca ove godine, a zatim iduće dodati više ako vašoj obitelji to odgovara.

Naša obiteljska svetica je sv. Mala Terezija od Djeteta Isusa i Svetoga Lica i s njom smo krenuli, zatim sa sv. Franjom kojeg sam čim prije htjela upoznati sa svojim dječacima i slavili smo svece čija imena naša djeca nose. Ubrzo smo dodali marijanske blagdane i svece došašća te razdoblja korizme. Osim nekih kreativnih aktivnosti kao

što su bojanke ili *diy* projekti, vrlo jednostavan način za obilježiti nekog sveca je – hrana. Svi trebamo jesti, svaki dan. Zar nije dobra ideja napraviti ručak u skladu s liturgijom toga dana? Većini djece ovo je najdraže. Evo nekoliko primjera za svetkovine koje znam da su svima poznate:

Piletinu u bijelom umaku jedemo na blagdan Bezgrešnog začeca (8. prosinca) jer bijelim namirnica želimo naglasiti da je Marija začeta bez istočnog grijeha. *Cordon blue* (to znači plavi pojas) za dan gospe Lurdske. Za Gospu Guadalupsku upoznajemo se s meksičkom kuhinjom, a za Gospu Fatimsku složimo voće raznih boja u obliku sunca i napravimo princezice koje su žute kao sunce. Mnogi vole talijansku kuhinju – napravite omiljeno talijansko jelo za kojeg god sveca Talijana. Ili, još jednostavnije – naručite *pizzu*! Da vidiš veselja i spremnosti djece da čuju nešto o svecu zbog kojeg jedu omiljeno jelo! Pomalo ćete otkrivati više, primjerice da je kremšnita bila najdraži kolač našeg sv. Ivana Pavla II.

4 UREĐENJE DOMA

Ionako ukrašavamo svoj dom pa zašto ne bismo dodali neke vjerske predmete? Vjerski kipovi i slike u našem domu imaju svrhu, npr. kako bi moja djeca to vidjela kao dio svog svakodnevnog živo-

ta. Također i meni osobno pomažu i ja ih zovem "mojim malim podsjetnicima". Oni me u danu koji nerijetko zna poprimiti elemente kaosa, vrata na bitno. Fokusiraju, usmjere na molitvu, pa makar i kratku vapujuću mom Don Boscu kad mi padne pogled na njegovu sliku: "Ja više ne znam što bih s tim dječacima, molim te pomoz i pomoz brzo!"

Križevi/raspela: Raspela u vašoj kući dobar su podsjetnik na Isusovu žrtvu za nas. Imamo po jedan u svakoj spavaćoj sobi i u našem dnevnom boravku.

Svete slike: Baš kao što na svoje zidove vješamo slike voljenih osoba, tako možemo objesiti slike Isusa, Marije i svetaca i obraćati se našim prijateljima na Nebu. Oni to doista i jesu.

Kutak za molitvu: Razmislite gdje ga smjestiti i što staviti u ovaj kutak. Prijedlog je: slike Presvetog srca Isusova i Bezgrešnog srca

Marijna, križ, možda i svijeća... nama tu pripada i naša školjka s krunicama. Ne mora zauzimati veliki prostor, no čak i jedan mali detaljić činit će razliku u obiteljskom ozračju. Ja imam svoje mjesto na kauču gdje ujutro molim svoje molitve. Da mi sve bude pri ruci, a da izgleda uredno, stavila sam ih u lijepu košaru. Tako dostupne i uređene, doprinose tome da su vrlo male šanse da molitvu propustim.

Na kraju želim reći – hrabro i odvažno u svojim nastojanjima i neka vas ne obeshrabri prva strka! Odgajanjem malih ljudi za svece pozvane smo na veliku ulogu. Neka nas to ne plaši, naravno da je uvođenje svake novosti i promjena često teško. Također znam da je vrijedno svakog truda.

Zapamtimo da nismo pozvani činiti to sami – pa duboki udah i pozovimo Boga u svoj put rasta ka svetosti!

BEZGREŠNOJ U ČAST

Piše: Margareta Begić

Foto: Đuro Grčić

**ŽIVOT JE KRATAKI!
NAKON SMRTI SE
NE STJEČU ZASLUGE.
OVO JE VRIJEME
ZA POSVEĆENJE.**

U Marijinom svetištu Majke Božje Molvarske, u nedjelju 6. listopada 2024., nakon večernje svete mise održan je dobrotvorni koncert *Bezgrešnoj u čast*.

Program koncerta obuhvatio je djela klasične i duhovne glazbe, a nastupile se: Petra Cik, Romina Kirilenko, Martina Radić, Marta Ređep, učenice Umjetničke škole Fortunat Pintarić, Mia Mihalić, Ljubica Vuletić Marjanović. Na samom početku sve prisutne pozdravio je pater Zdravko, nacionalni asistent Vojske Bezgrešne u Hrvatskoj, gvardijan i župnik u Molvama te podsjetio na riječi i misli svetog Maksimilijana Kolbea: "Misaoni svijet je zapravo jalov dok se ne pretvori u djelo. Ideju treba živjeti. Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj. Oruđe smo u rukama Bezgrešne."

Kršćanin vjeruje da se Bog upliće u život svakog pojedinca. On izabire duše po kojima očituje i osvaruje svoju prisutnost u svijetu. U jednostavnosti, ali velikoj želji, predanosti,

radosti zajedništva i vođeni mišlju svetog Maksimilijana Kolbea: "Samo ljubav stvara", započelo je vrijeme akcija za dovršetak izgradnje 4. Grada Bezgrešne u svijetu, Oaze Bezgrešne u Molvama.

Kolbe nas uči kako je moguće služiti se svim zakonitim sredstvima za širenje evanđeoskih sadržaja.

Znakovite su sljedeće riječi našega sveca: "Evo naše zadaće, koja je vrlo jednostavna: teško raditi povazdan, ubijati se od posla, dopustiti da te tvoji smatraju gotovo ludim te, tako iscrpljen, umrijeti za Bezgrešnu". Stoga neka svatko od nas bude primjer apostolskog žara bez granica. Sklopiti ruke u molitvu, povezati se u zajedništvu i prema svojim mogućnostima ugraditi sebe u izgradnju Oaze Bezgrešne – mjesta duhovnog

ozdravljenja, nove snage, novog sjedinjenja po Mariji s Kristom, po Mariji i jedni s drugima. Današnji svijet se nalazi u potrebama egzistencijalnim, duhovnim. Slijedeći Maksimilijanov san, kao rješenje dolazi stvaranje obiteljskih oaza i ovdje kod nas u Hrvatskoj – mjesta podrške i ohrabrenja obiteljima u življenju zajedništva sa Stvoriteljem, usvajanjem kršćanskih vrednota i nadahnjujući se primjerom nazaretske obitelji.

Pater Zdravko zaključio je svečanost koncerta porukom pape Benedikta XVI. članovima Vojske Bezgrešne: "Vi imate veliki uzor svetosti, profesionalnosti i poniznosti. Crkva je u velikoj potrebi i očekuje vašu pomoć. Molim vas, ne odustajte ići naprijed s pouzdanjem i nadom.

Vaša karizma je aktualna stoga obnovite svoje članstvo i svoje oduševljenje. Neka vam Blažena Djevica Marija i sv. Maksimilijan pomognu da budete revni misionari ljubavi i milosrđa Isusa Krista."

OAZA BEZGREŠNE - HRVATSKI NIEPOKALANÓW

Doniraj i podrži

izgradnju
Oaze Bezgrešne

U MARIJINU SVETIŠTU U MOLVAMA NASTAJE NOVI NIEPOKALANÓW ZA HRVATSKI NAROD

Zajedno sa sv. Maksimilijanom Kolbeom možemo reći:
"Najvažnije je da je Niepokalanów Njezin – da pripada Bezgrešnoj.
To je uistinu njegova osnovna bit" (SK 335).

Svjedoci smo svakodnevnog razvoja i izgradnje Duhovno-pastoralnog centra "Oaza Bezgrešne".
Uz vašu pomoć predragi dobročinitelji, koliko nam je moguće trudimo se i radimo na njegovoj izgradnji zahvalni Bogu
koji nam daruje mogućnost izgrađivanja prostora u kojem će djeca, mladi, obitelji i osobe u zrelim godinama
pronalaziti oazu svojih života predajući se potpuno u ruke Bezgrešne, svoje nebeske Majke.

"Bezgrešna će, ako želi, ukloniti sve zapreke i stvoriti sebi Niepokalanówe u svakoj zemlji" (SK 397).

PREDRAGI APOSTOLI BEZGREŠNE, U OBJEKTU KOJI JE STAVLJEN POD KROV POTREBNO JE UREĐENJE SRCA,
SREDIŠNJEG DIJELA OAZE – KAPELICE BEZGREŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE U KOJOJ ĆE BITI
CJELODNEVNO KLANJANJE PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU, PRIKAZIVANJE VAŠIH NAKANA I POTREBA,
ZAHVALNOSTI U MOLITVI PRED ŽIVIM ISUSOM KRISTOM.

ZAHVALJUJEMO SVIMA KOJI NAM ŠALJETE SVOJE PRILOGE I TAKO SE UKLJUČUJETE U IZGRADNJU
OVOGA BOŽJEGA DJELA PO ZAGOVORU BEZGREŠNE. SVI ONI KOJI ŽELE SEBE UGRADITI
U DUHOVNO-PASTORALNI CENTAR "OAZA BEZGREŠNE" SVOJ PRILOG MOGU DAROVATI – POSLATI NA:

IBAN: HR2723600001101734905
opis – mail uplatitelja

Unaprijed zahvaljujemo svima na dobroti i otvorenosti, a zagovor Bezgrešne neka prati ovo lijepo djelo
za kršćansko lice našega naroda po želji i molitvi sv. Maksimilijana M. Kolbea u istinskoj pravednosti
i svesrdnoj zauzetosti te izgradnji zajednice evanđeoskog zanosa vječne ljubavi u svijetu i društvu.

"Samo ljubav stvara." sv. Maksimilijan Kolbe

ODRŽAN MARIJAFEST – SUSRET MLADIH VARAŽDINSKE BISKUPIJE

Izvor: <https://ika.hkm.hr/novosti/u-molvama-odrzan-marijafest>

U organizaciji Ureda za pastoral mladih Varaždinske biskupije i Nacionalnog centra Udruge *Vojska Bezgrešne*, susret mladih Varaždinske biskupije *Marijafest* održan je u nedjelju 13. listopada 2024. u

Župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Marijinu svetištu Molvama.

Nacionalni asistent *Vojske Bezgrešne* i župnik o. Zdravko Tuba, OFM Conv., mladima je izrazio dobrodošlicu i radost što se "po 21. puta

mogu zajedno okupiti u blizini Majke Marije".

Predstojnik Ureda za pastoral mladih vlč. Matija Filipović održao je nagovor "Kao što mornari idu k luci vođeni sjajem zvijezda, tako i kršćani idu k nebu vođeni Marijom"

(sv. Toma Akvinski). Mladi su nakon kateheze sudjelovali u radu u skupinama, igri i kvizu. Ujedno, imali su priliku pristupiti sakramentu pokore te su zajedno molili krunicu.

Euharistijsko slavlje predslavio je biskupov tajnik i predstojnik Ureda za katoličke škole vlč. Mišel Kovačević, a u koncelebraciji su bili vlč. Matija Filipović, vlč. Miro Denac, vlč. Andrija Botković i o. Zdravko.

Vlč. Kovačević je u homiliji mlade potaknuo na razmišljanje o tome što im je činiti da bi postigli vječni život. "Bogati mladić imao je sve, ali je i dalje osjećao da mu nešto nedostaje. Uči u kraljevstvo nebesko moguće je bez tereta koje nas opterećuje, što znači imati ispravnu perspektivu i stav prema zemaljskom bogatstvu. Ovo nas vodi pravom življenju vjere i života. Poput mladića iz evanđeoskog odlomka i mi trebamo činiti isto; živjeti prema Božjim zapovijedima te odbacivati navezanost na materijalno koje može biti teret za naš duhovni život", istaknuo je.

"Zahvaljujemo organizatorima susreta, svim mladima koji su sudjelovali, zboru mladih iz Varaždinske biskupije koji je predvodio pjevanje na euharistijskom slavlju i svećenicima koji su bili na raspolaganju za sakrament pomirenja.

Hvala našem nebeskom Ocu na svim darovanim nam milostima. Svoj život stavljamo pod zaštitu Majke Božje Molvarske", poručili su sudionici susreta.

KOLBEOVI CITATI

"Ako si spasio dušu bližnjega svoga, onda si priveo u vječni život i svoju vlastitu dušu."

sv. Maksimilijan Kolbe
(SK 914)

U ZAJEDNIŠTVU S GOSPOM

Piše: Margareta Begić

Majka Božja, Majka naša svoju djecu uvijek radosno prima u svoj zagrljaj. Izrazi to se ta radost očituje svetkovinom Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, Veliku Gospu. Ove godine u Marijinu svetištu u Molvama posebno je slavljena misa za osobe s poteškoćama i njihove obitelji čim su se otvorila srca, novi putevi i zajedništva na čast naše nebeske Majke. Sve-

tu misu predvodio je vlč. Leonardo Sardi, povjerenik za pastoral osoba s invaliditetom i njihovih obitelji. Svatko od nas je jedinstven, stvoren na sliku Božju. I u toj svojoj jedinstvenosti svatko od nas pozvan je živjeti i širiti dvije Božje zapovijedi ljubavi: 1. Ljubiti Gospodina Boga svoga, svim srcem svojim, svim umom svojim, svom dušom svojom; i 2. Ljubiti

bližnjega svoga. Upravo s Nebeskom Majkom to uistinu i možemo. Svatko na svoj način. U bivanju jedni za druge u svakoj potrebi, podršci, zanosu i kušnjama života. Papa Benedikt XVI. rekao je: "Svaka osoba je, bez obzira na njezine fizičke ili psihičke granice, uvijek neprocjenjivo blago i mora kao takvo biti promatrano". Upravo na tim temeljima ljudskog do-

oštećenja, invaliditeta u društvu trebaju biti ravnopravno uključeni prema sposobnostima, talentima koje posjeduju. Na taj način živeći ispunjen život i svjedočeći Krista i Njegovu riječ. Upravo je uključenost u euharistijska slavlja jedna od prilika – osobama s oštećenjima da budu još aktivniji, a svima ostalima prilika za osviještenost i rast u zajedništvu. U čast Majci Božjoj Molvarskoj, gospodin Danijel Kralj, profesor kroatistike, pjesnik i slijepa osoba, sudionik misnog slavlja napisao je pjesmu *Majka Božja Molvarska*. Krenimo svi zajedno ka Putu, Istini i Životu u zajedništvu s Nebeskom Majkom! "I još nešto: Isusa moramo ljubiti Gospinim srcem! U cijelom svijetu moramo razgorjeti ljubav prema njezinu srcu da bismo osvojili Presveto Srce Božje. Kad ona zagospodari svakom dušom, sve duše će gorjeti Božjom ljubavlju..."
Y. Ivondines

KOLBEOVI CITATI

"Bilo bi poželjno da profesori viših učilišta kojima povjeravamo odgoj i obrazovanje nade naroda, imaju malo šire horizonte o realnim stvarima, to više da ne sužavaju poglede i shvaćanja naše drage mladeži."

sv. Maksimilijan Kolbe (SK 979)

MAJKA BOŽJA MOLVARSKA

Kada živiš bezvoljno i kad ne znaš pravog puta, kad je srce slomljeno, a duša bez cilja luta, nemoj ostati bez nade jer sva bol ti brzo mine, Gospodin Bog put znade, vodi te do Podravine.

Majka Božja Molvarska s radošću te dočekuje, tu je sloga kršćanska, Bogorodica se štuje.

Molve te pozivaju da osjetiš što je radost, svim te srcem primaju, duhovnu ti daju jakost.

Uslišane molitve nek ti budu nadahnuće, iscijelit ćeš rane sve jer Bogu je sve moguće.

Mnogi ljudi našli su utjehu i mir za sebe, blagoslov i ljubav svu Bog pripravlja i za tebe.

Majko Krista Isusa, hvala što nas sve izbavljaš, radosna su srca sva jer nikoga ne ostavljaš.

Otvori nam svima raj, vrata Kristove blizine, podravski naš čuvaj kraj i sve ljude domovine.

DANIJEL KRALJ

U OKRILJU BEZGREŠNE

Ljepotu zajedništva u obitelji, ali i obitelji međusobno posvećenih Bezgrešnoj doživjeli su i ovoga ljeta bračni parovi i njihova djeca koji svake godine dio svojega godišnjeg odmora provedu u franjevačkom samostanu na Cresu.

Duhovnu obnovu; kateheze, euharistijsko slavlje i zajedničke susrete u razgovoru i druženju vodio je o. Zdravko Tuba.

Marija, naša Majka, u čijem su okrilju boravili, najbolje poznaje sve njihove trenutke radosti i brige te joj povjeravamo sve što u srcu nose i kamo u budućnosti hode.

KOLBEOVI CITATI

"Što se svaki od nas više zbliži s Bezgrešnom, to više ćemo se po Njoj međusobno zbližiti. I u tom jedinstvu leži snaga."
sv. Maksimilijan Kolbe (SK 508)

APOSTOL BEZGREŠNE

10,00
EURA

NOVO
IZDANJE

**NASLJEDUJ
MARIJU**

"Budući da je Bezgrešna Posrednica svih milosti, onaj koji joj se više približi živjet će bogatiji duhovni život."
sv. Maksimilijan Kolbe (SK 562)

**PRIBLIŽIMO SE BEZGREŠNOJ
KROZ MOLITVU I MEDITACIJU
TEKSTOVA O BEZGREŠNOJ
PRIPREMLJENIH U 5. IZDANJU
MOLITVENIKA NASLJEDUJ MARIJU**

**Presveto Trojstvo darovalo je svijetu
najveći dar – Isusa – začeta po Duhu Svetom,
rođena od Djevice Marije;
u otajstvu čovjekova tijela,
odbačena u štalici na rubu Betlehema,
prihvaćena od skromnih pastira...
Tom otajstvu rođenja Djeteta, Spasitelja,
radujemo se s Njegovom i našom Majkom
te svima vama, dragi čitatelji i apostoli Bezgrešne,
želimo obilje radosti u vašem srcu,
obitelji i djelovanju.
Bezgrešna neka Vas prati svojim zagovorom!**

**ČESTIT BOŽIĆ
I BLAGOSLOVLJENA
NOVA 2025. GODINA!**

„Samo ljubav stvara!“ sv. Maksimilijan M. Kolbe

ZAHVALNICA

Zahvalni Bogu za Vašu dobrotu i otvorenost, zahvaljujemo i Vama što podupirete izgradnju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“. Sudionici smo djela koje Bog po nama izvodi kako bi se proslavio On i raslo Njegovo Kraljevstvo u srcima ljudi koji će puninu života pronaći u okrilju Bezgrešne.

Neka Vas dobri Bog blagoslovi, a Bezgrešna prati svojim majčinskim zagovorom!

O. ZDRAVKO TUBA
NACIONALNI ASISTENT M1 - VOJSKE BEZGREŠNE

„NADAM SE DA, UZ POMOĆ BEZGREŠNE, NI JEDNU ZEMLJU NEĆEMO ZAABIĆI NITI NAROD NAPUSTITI I DA ĆEMO SVUGDJE USPOSTAVITI VOJSKU BEZGREŠNE I NJEZINU SREDIŠNJICU, NIEPOKALANÓW.“ SK 662

„Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.“

Bezgrešna Djevice Marijo, u davnini si svoj pogled svratila na Molve. Svjesni tvoje prisutnosti, predajemo ti srca svih onih koji ovdje žive i onih koji ti dolaze, kako bi se tvojim zagovorom providjela sva potrebna duhovna i materijalna sredstva za izgradnju Oaze Bezgrešne.

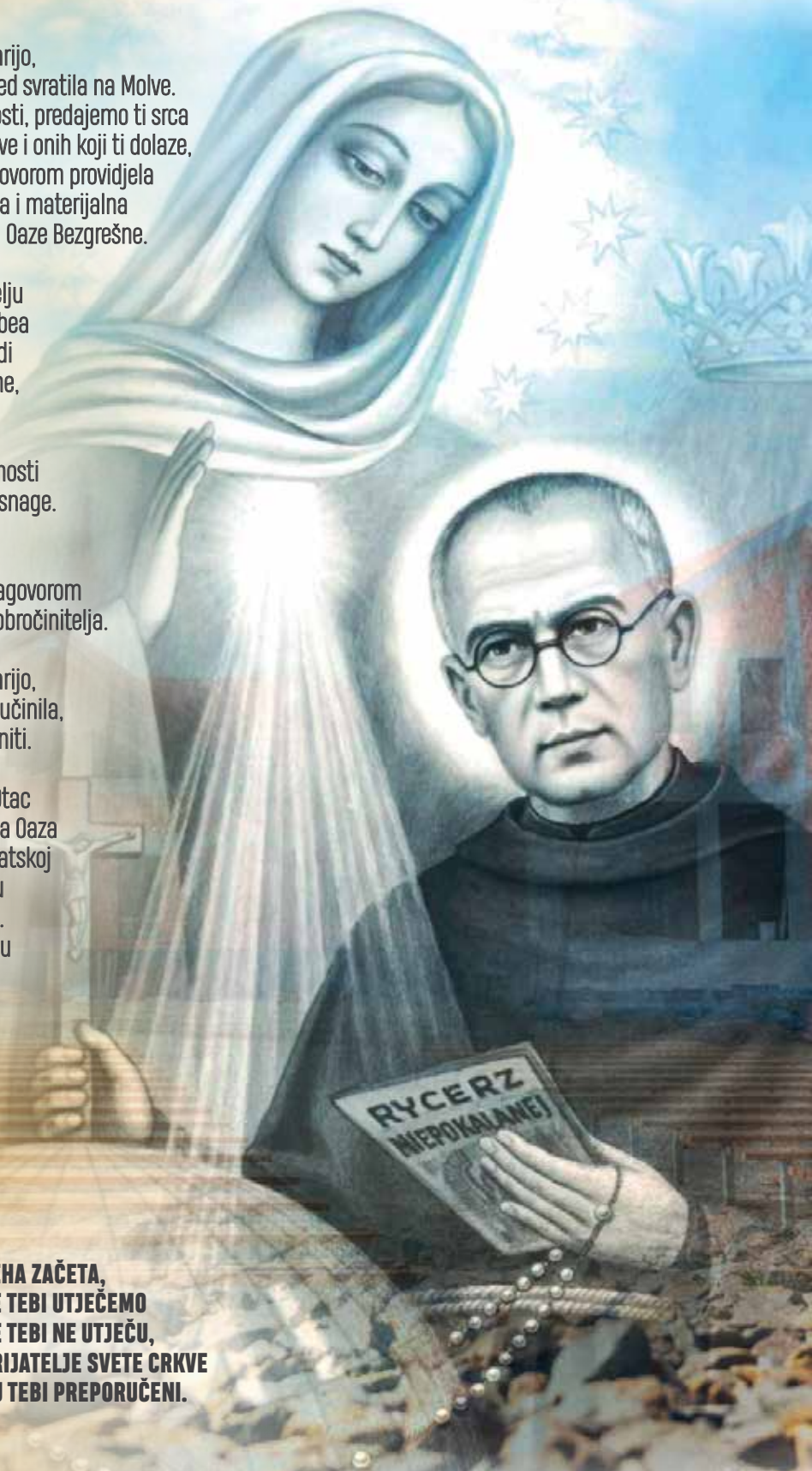
Ispunjavajući time želju sv. Maksimilijana Kolbea da svaki narod sagradi vlastiti Grad Bezgrešne, molimo te da nas svojim zauzimanjem sačuvaš od malodušnosti i oslanjanja na svoje snage.

Na poseban način svojim majčinskim zagovorom štiti i čuvaj svakog dobročinitelja.

Bezgrešna Djevice Marijo, hvala ti za ono što si učinila, što činiš i što ćeš učiniti.

Neka se po tebi naš Otac obilno proslavi, a tvoja Oaza u našoj domovini Hrvatskoj bude svakom čovjeku kutak neba na zemlji. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

**O MARIJO, BEZ GRIJEHA ZAČETA,
MOLI ZA NAS KOJI SE TEBI UTJEĆEMO
I ZA SVE ONE KOJI SE TEBI NE UTJEĆU,
A NAROČITO ZA NEPRIJATELJE SVETE CRKVE
I ZA SVE ONE KOJI SU TEBI PREPORUČENI.**

TINKTURE - KAPLJICE OD:
RUŽMARINA
(ROSMARINUS OFFICINALIS),
ĐUMBIRA
(ZINGIBER OFFICINALE),
MATIČNJAKA
(MELISSA OFFICINALIS),
GORKOG PELINA
(ARTEMISIA),
MEDVJEDEG LUKA
(ALLIUM URSINUM)
I KOPRIVE
(URTICA DIOICA).

**LJEKOVITA SVOJSTVA
RUŽMARINA:**

Ružmarin je poznat u suzbijanju patogenih mikroorganizama, npr. u hrani, ima antimikrobno djelovanje, smanjuje rizik od raka dojke, debelog crijeva i kože, poboljšava pamćenje, koncentraciju i zdravlje mozga, smanjuje rizik od srčanih bolesti, ublažava probavne tegobe, grčeve u crijevima, plinove ili bolove, blagotvorno djeluje kod menstrualnih grčeva i glavobolje, opušta mišiće, smanjuje razinu stresa, smiruje i opušta. Jedan je od najjačih prirodnih antioksidansa.

**LJEKOVITA SVOJSTVA
ĐUMBIRA:**

Đumbir je vrlo koristan kod prehlada, virusnih infekcija, upale grla, krajnika, angine te smanjuje upalne procese u organizmu. Prirodno je sredstvo protiv glavobolje, zubobolje i bolova u zglobovima. Učinkovito je sredstvo u borbi protiv suvišnih kilograma, učinkovito smanjuje apetit i tonizira organizam.

**LJEKOVITA SVOJSTVA
MATIČNJAKA:**

Matičnjak umiruje i opušta živčani sustav, poboljšava kvalitetu sna ne samo kod odraslih nego i kod djece, podiže raspoloženje i ublažava štetne učinke stresa, smiruje živčani i probavni sustav, poboljšava mentalne sposobnosti i kognitivne funkcije, pomaže kod liječenja herpesa.

**LJEKOVITA SVOJSTVA
GORKOG PELINA:**

Pelin brzo otklanja sve probavne smetnje i nadimanje, odlično je sredstvo protiv grčeva u želucu i crijevima, protiv katara želuca, kronične začepljenosti, proljeva, prevelike kiseline u želucu, debljine, pritiska i boli, žutice, žgaravice, žuto obloženog jezika i lošeg zadaha. Osobito se preporučuje ljudima bez žučnog mjehura. Pomaže čišćenje organizma od parazita i crijevnih nametnika.

**LJEKOVITA SVOJSTVA
MEDVJEDEG LUKA:**

Pomaže u čišćenju organizma i pridonosi smanjenju kolesterola. Čisti želudac, krv i krvne žile, poboljšava pamćenje i smanjuje visoki krvni tlak, vrtoglavicu, pritisak u glavi i gušenje. Čisti tijelo od svih nagomilanih otrova i tako liječi reumu, giht i sve kožne bolesti, liječi kronične upale i popratne smetnje.

**LJEKOVITA SVOJSTVA
KOPRIVE:**

Koristi se za poticanje izlučivanja urina, jača mokraćni mjehur, otapa žučni i bubrežni kamen, čisti masne jetrene stanice te pomaže kod ciroze jetre, čisti krv i obnavlja crvena krvna zrnca, pomaže kod anemije, proljetnog umora, migrene ili općenito iscrpljenosti, ublažava i sprečava ispadanje kose.

**TINKTURE MOŽETE NABAVITI
U GALERIJU SAMOSTANA
ILI NARUČITI NA:
vojska.bezgresne@gmail.com**

KAPLJICE PRIPREMLJENE PREMA STAROJ SAMOSTANSKOJ RECEPTURI

*Prilogom koji darujete sudjelujete u izgradnji i uređenju
Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgresne“ u Marijinu svetištu u Molvama.*

Hvala vam na povjerenju!

Zdravlje bolesnih, moli za nas!

Naručiti možete na: vojska.bezgresne@gmail.com

SAMO LJUBAV STVARA

Draga braćo i sestre u Kristu, dragi članovi Vojske Bezgrešne, predstavljamo vam naše nove proizvode: šalice „MI“ (Militia Immaculatae) s molitvom „O Marijo, bez grijeha začeta“ te majice duksice s natpisom svetog Maksimilijana Kolbea „Samo ljubav stvara.“ i najnovije, peto izdanje molitvenika "Nasljeduj Mariju".

Narudžbom proizvoda postajete dijelom Duhovno - pastoralnog centra Oaza Bezgrešne, i pomažete u dovršetku izgradnje prve Oaze u našoj domovini Hrvatskoj, a **4. GRADA BEZGREŠNE U SVIJETU.** „Kad ćemo uspostaviti „Gradove Bezgrešne“ među svim narodima? Kad ćemo pomoću Bezgrešne prvesti srca svih ljudi Presvetom Srcu Isusovu? Na to treba trajno misliti da prvi zanosi ne ishlape, kako se redovito događa.“

Y. Ivonides
Budimo produžene ruke Bezgrešne te radosno i u zajedništvu gradimo Oazu, jer **samo Ljubav stvara.**

Budimo produžene ruke Bezgrešne te radosno i u zajedništvu gradimo Oazu, jer **samo Ljubav stvara.**

„Samo LJUBAV stvara.“
sv. Maksimilijan Kolbe

Dragi članovi Vojske Bezgrešne, otvorene su Instagram stranice Marijino svetište Molve (@marijinosvetiste) kao i Nacionalnog centra Vojske Bezgrešne (@nac_centar_vojska_bezgresne).

Ovim putem vas pozivamo da zapratite navedene stranice na kojima objavljujemo duhovne i poticajne misli, zajedničke molitve, devetnice te različita prigodna darivanja. Čekamo vas!

Željene predmete možete naručiti putem Inboxa na Instagram stranicama Marijinog svetišta i Nacionalnog centra Vojske Bezgrešne. Svoje uplate možete izvršiti putem Internet bankarstva, Bar koda ili putem uplatnice na **IBAN HR272360001101734905.**

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA VB 2025.

Molimo da svi članovi VB obnove svoju vjeru klanjajući se Gospodinu, Bogu svojemu.

U Matejevu evanđelju (Mt 4,10) Isus podsjeća na dužnost svakog pojedinca u iskazivanju dostojnog štovanja Bogu. Katekizam Katoličke Crkve uči nas da "klanjati se Bogu znači priznati, s poštovanjem i posvemašnjim podložnošću, 'ništavilo stvorenja', jer ono ne postoji do li po Bogu. Klanjati se Bogu znači hvaliti ga, kao Marija u hvalospjevu Veliča, uznositi ga a sebe ponizivati, sa zahvalnošću ispovijedajući da je učinio velike stvari i da je njegovo ime sveto" (KKC 2097).

Najbolji način na koji mu možemo iskazivati takvo štovanje jest služeći mu onako kako je On služio nama. Isus kaže da nije došao biti služen, već da bi služio (Mt 20,28), što je dokazao upravo vršeći volju Oca Nebeskoga, služeći do smrti na križu; dajući sebe kao otkupninu za mnoge. Zasiurno nas i danas zbunjuje zašto Kralj kraljeva i Gospodar gospodara dolazi služiti – i to nama, koji ni po čemu to ne zaslužujemo? Što se krije iza toga?

Isus nam svojim primjerom pokazuje kako ga nasljedovati: tako da služimo bez ikakvih očekivanja da ćemo zauzvrat i sami biti posluženi te da budemo spremni dati naše živote i sve, baš sve, što imamo Gospodinu. Jedno od čestih iskušenja, kada služimo Gospodinu, jest motiv da našim djelovanjem zadobijemo određenu hvalu i poštovanje od drugih, da to radimo za vlastitu dobrobit i interese, a to onda nema osobitu vrijednost. Jesmo li spremni služiti Gospodinu čak i ako ne dobijemo nagradu koju mislimo da zaslužujemo? Jesmo li spremni sve žrtvovati Gospodinu?

Zanimljivo je kako čovjek u ovom razmatranju pomisli da žrtvovanjem svega što imamo nećemo ništa konkretno dobiti, zaboravljajući pritom da nam Gospodin uvijek želi dati veće dobro, a od tog većeg još i veće itd. Naučimo od našeg

Gospodina Isusa Krista, služiti Bogu iz jednostavnog razloga – da ugodimo Bogu, a to je ono što u sebi ima veliku vrijednost. Razmotrimo, dakle, tu čast – biti Božjim podanicima.

U *Vitezu Bezgrešne* iz 1992. sveti Maksimilijan daje primjerenu usporedbu genijalnosti i svetosti. Svetac i genijalac su osobe koje imaju puno zajedničkih osobina; ističu se od ostalih po svojoj neobičnosti, izvanrednosti, talentima, mnogostrukim odricanjima i žrtvama, svladavajući razne životne prepreke kako bi došli do željenog cilja. Ipak, temeljna razdjelnica prepoznaje se u samom cilju: genijalac teži vlastitoj slavi, a svetac Božjoj slavi. Drugim riječima, genijalac služi samom sebi jer ne predaje zasluge Gospodinu, a svetac se uzdiže iznad ljudske želje za slavom i teži samo Božjoj slavi. "Genij ne može biti svatko, ali put do svetosti je svi-ma otvoren" (SK 906).

Ostanimo vjerni svim milostima koje nam Gospodin daje i želi dati po srcu Bezgrešne kojoj smo posvećeni. Evo preporuke za svakodnevni čin klanjanja (najbolje u rano jutro, prvu minutu od buđenja).

APOSTOL BEZGREŠNE

Molimo da svaki čovjek postane svjestan riječi koje izgovara.

"Između svih riječi u Objavi ima jedna, jedinstvena, a to je objava Božjeg imena, koje Bog objavljuje onima što u Njega vjeruju; On im se objavljuje u svom osobnom otajstvu. Dar imena ide u red povjerenja i intimnosti. 'Ime je Gospodnje sveto'. Zato ga čovjek ne smije zlora-biti. Mora ga čuvati u pamćenju u šutnji klanjanja prožetog ljubavlju. Neće ga uzimati u svoj govor osim da ga hvali, blagoslovljuje i slavi" (SK 2143).

Bog je čovjeku blizak po objavi svojega imena. Tako čovjeku daruje mogućnost blizine sa samim sobom jer je stvorio čovjeka iz ljubavi i želi s njim živjeti u ljubavi. Čovjekovo ime urezao je u svoj dlan, također, kao znak ljubavi, kao poticaj čovjeku na privrženost Njemu, Stvoritelju, nebeskom Ocu. Iz toga odnosa proizlazi poštovanje, spomen imena u susretu, u obraćanju... Imenom sam te zazvao, ti si moj, govori Bog čovjeku (usp. Iz 43,1), ali i čovjek može tako reći Bogu. Kada je ova-ko u ljudskom životu, ima li onda mjesta pogrdnim riječima, psovkama, uzaludnom izgovaranju Božjega imena? Obnova odnosa s Bogom vodit će nas obnovi vlastitog rječnika koji koristimo u svakodnevnom govoru. Potrebno je to posvijestiti samom sebi, slušati sebe što govorimo kako bismo uočili riječi koje su na izgrađivanje nas samih i drugih, ali i uočiti riječi koje trebamo maknuti iz svojega govora, svojih misli. Očistimo misao, pamćenje, rječnik molitvom i svjesnom vježbom da pratimo sami sebe što izgovaramo i da se mijenjamo. Uvijek možemo moliti, za sebe ili za druge (u autobusu, liftu, na ulici, u školi, na poslu...): "Blagoslovljen bio Bog" ili neku drugu kratku molitvu koju si nađemo. Tako ćemo po zapovijedi: "Ne izusti ime Gospodina, Boga svoga uzalud" (Izl 20,7; Pnz 5,11) polako doći do života u punoj ljepoti, ali ćemo i svojom molitvom pomoći našim bližnjima na tom putu poštivanja Božjega Imena, Boga.

Prepoznavamo li koliko smo svojim životom udaljeni od dara Božje blizine i ko-

liko naše riječi i djela nisu u skladu s tim darom? A kako je tek s našim narodom koji se predstavlja kao narod odan Bogu, a toliko uzalud izgovara Njegovo ime, psuje...? Imamo dovoljno prostora za molitvu i djelotvornu ljubav. U tome nam mogu pomoći i naši sveci zaštitnici čije ime nosimo. Oni su prošli put kojim mi idemo, Božjom pomoći nadvladali su napasti te nas zagovaraju posebno kada ih zamolimo. Znamo iz Kolbeova života kako je on obraćao grešnike; pouzdanjem u Bezgrešnu, Njezinom čudotvornom medaljicom koju je dijelio svakome koga je susreo, koju je znao poslati i onima koji se nisu željeli obratiti, popraviti... O uzroku krize, grijehu i okorjelosti grešnika govori u svom vremenu, a tako je aktualno i danas: "Gdje je prvi uzrok, onaj uzrok uzrokâ naše krize? U pomanjkanju iskrenosti i poštenja. U neizvršavanju obveza prema Bogu, sebi i bližnjemu. Neka danas svi bez iznimke pristupe iskrenoj ispovijedi i počnu živjeti istinski katolički život. Domovina će se odmah oporaviti, ozdravit će financije, probuditi se gorljivost za rad" (SK 1033).

A da budemo snažnije započnimo dan ovako: "Kršćanin započinje svoj dan, svoje molitve, svoj posao znakom kriza, 'u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen'. Znak križa jača nas u napastima i u poteškoćama" (KKC 2157).

APOSTOL BEZGREŠNE

Molimo da se u svakom čovjeku obnovi svijest
o svetkovanju dana Gospodnjega.

Dok govorimo o spomenu svetkovanja dana Gospodnjega, možemo, zapravo, govoriti o tome koliko smo kao ljudi obdareni od Boga. Na početku Knjige Postanka opisano je Božje djelo stvaranja, prikazano je sve što nam je stvoreno i darovano. Bog je šest dana radio, kako piše pisac ove knjige: "I Gospodin je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima" (usp. KKC, 2169), a sedmi dan Bog je posvetio počinku, danu zajedništva i druženja, danu odmora u kojem Bog poziva čovjeka na odmor s Njim, kako i piše: "Sedmi dan neka bude dan posvemašnjeg odmora, Gospodu posvećen" (Izl 31,15). Nije li to dar? Zahvaljujemo li za taj dar? Živimo li taj dar u zajedništvu sa svojim Stvoriteljem?

"Isus je uskrsnuo od mrtvih 'prvi dan u tjednu' (Mt 28,1; Mk 16,2; Lk 24,1; Iv 20,1). Kao dan Kristova uskrsnuća, 'prvi dan', doziva u pamet prvo stvaranje, a kao 'osmi dan', koji slijedi po suboti, označuje novo stvaranje, započeto Kristovim uskrsnućem. Za kršćane je postao prvi među svim danima, blagdan nad blagdanima, dan Gospodnji (*he Kyriake heméra, dies dominica*), nedjelja: Sastajemo se u dan sunca jer je to prvi dan kada je Bog, promijenivši tamu i tvar, stvorio svijet. U isti je dan Isus Krist, naš Spasitelj, ustao od mrtvih" (KKC 2174).

Dan odmora i počinka je dan Kristova uskrsnuća, ali i dan u tjednu kada sami možemo doživjeti uskrsnuće vlastitih snaga, padova, trpljenja, muka, lutanja, nerazumijevanja... Euharistija ima tu snagu koja se prelijeva u naša srca i živote, ako u njoj sudjelujemo. "Euharistija je moć duše" (SK 859 VII), rekao je sv. Maksimilijan Kolbe, životom je osjećao tu stvarnost. Krhak, slab i nemoćan čovjek u sebi i svojem zajedništvu s drugima u ovom otajstvu naše vjere dobiva obnovu i uskrsnuće svih stanica i atoma vlastitoga bića. Kako onda ne bismo slavili nedjelju počinka, poštivali je i radosno u njoj živjeli.

Ujedno: "Sudjelovanje u zajedničkom euharistijskom slavlju dana Gospodnjega svjedočanstvo je pripadnosti i vjernosti Kristu i njegovoj Crkvi. Vjernici tako svjedoče svoje zajedništvo u vjeri i ljubavi. Istovremeno svjedoče Božju svetost i svoju nadu u spasenje. Jedni druge učvršćuju uz potporu Duha Svetoga" (SK 2182). Čovjekova se snaga učvršćuje u zajedništvu s drugima snagom Duha Svetoga koji nas obdaruje: mudrošću, razumom, jakošću, savjetom, znanjem, pobožnošću, strahom Božjim. Tako osnaženi čovjek lakše živi svoj tjedan, mjesec i godinu ispunjenu radom, stvaranjem... Ovakvo zajedništvo čuva čovjeka od stresa koji stvara bolesti, od iscrpljenosti koja oslabljuje volju, od... mogli bismo nabrojiti mnogo suvremenih bolesti koje nam oduzimaju radost punine života ovdje na zemlji.

Želimo li zaista živjeti tu puninu života s Bogom koju možemo živjeti već ovdje na zemlji? Želimo li se zaista odmarati na pravi način? Odmarajmo se u zajedništvu sa svojim Bogom i u Njemu.

APOSTOL BEZGREŠNE

Molimo da svi ljudi imaju ljubavi i poštovanja prema svojim roditeljima.

Moleći na nakanu mjeseca travnja ulazimo u razmišljanje o zapovijedima s druge ploče Zakona gdje nam se odmah na početku naznačuje poredak ljubavi.

"Ljubi svoga blišnjega kao sebe samoga." Nema druge zapovijedi veće od tih" (Mk 12, 29–31). Na to se poziva sveti Pavao kad kaže: "Jer tko drugoga ljubi, ispunio je Zakon. Uistinu: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne poželi! I ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi svoga blišnjega kao sebe samoga. Ljubav blišnjemu zla ne čini. Punina dakle Zakona jest ljubav" (Rim 13, 8–10). U svjetlu ovih Pavlovih riječi poslušajmo što nas uči Katekizam Katoličke Crkve. Od prekrasnog razmišljanja o ljepoti uzajamnosti odnosa i ljubavi kojom Bog obdaruje svakog čovjeka po životu u obitelji i međusobnoj povezanosti i ljubavi njezinih članova, izdvojiti ćemo samo neke misli.

Ova je zapovijed izrečena u pozitivnom obliku, kao dužnost koju treba vršiti. Ona nas uvodi u sljedeće zapovijedi koje izriču posebno poštovanje prema životu, braku, zemaljskim dobrima, riječi. I predstavlja jedan od temelja crkvenoga društvenog nauka (usp. KKC 2198).

U svijetu nagrada i velike uključenosti ljudi u akcijske popuste, razne nagrade putem aplikacija i sličnih privlačnosti na društvenim mrežama, tko ne bi poželio nagradu koja daruje neprolazno, koja traje kroz svu vječnost te obećava dobrobit već ovdje na zemlji, ne samo u vječnosti. Tako nam je bliska ova zapovijed i tako je jednostavna, otvorimo joj se kako smo i potaknuti sljedećim riječima: "Obdržavanje četvrte zapovijedi donosi i nagradu: Poštuj oca svoga i majku svoju, da imadneš dug život na zemlji koju ti dâ Gospodin, Bog tvoj" (Izl 20,12). Poštivanje te zapovijedi, zajedno s duhovnim plodovima, jamči ovozemne plodove mira i blagostanja. Nasuprot tome, prijestup te zapovijedi povlači za sobom teške nevolje zajednici i ljudima" (KKC 2200).

Razmišljajući o ovoj zapovijedi možda nam u sjećanje dolaze i negativni i teški trenuci iz naših obiteljskih odnosa. Život je nepredvidiv, često surov, ali nikad nismo ostavljeni sami od Oca i Majke koji brinu o nama. Oni nam i daruju snagu da nikada ne uzvratimo ljubav u mjeri u kojoj smo je primili već u mjeri u kojoj smo je pozvani darovati. Usudimo li se iskoračiti iz uhodanog obrasca i na (ne)ljubav izvratiti ljubavlju? Kako uzvratiti ljubavlju, dobrim djelima, poštovanjem?

U zahvalnosti jer: "Kršćani duguju posebnu zahvalnost onima od kojih su primili dar vjere, milost krštenja i život u Crkvi. To mogu biti roditelji, drugi članovi obitelji, djedovi i bake, duhovni pastiri, vjeroučitelji, drugi učitelji ili prijatelji. 'Na pameti mi je neprijetvorna vjera koja je u tebi – ona vjera koja je najprije prebivala u tvojoj baki Loidi i tvojoj majci Euniki, a uvjeren sam, i u tebi'" (2 Tim 1,5) (KKC 2220).

U zahvalnosti kojom svjedočimo svoje povjerenje u Oca da On zna što je najbolje za nas neka nam mjera ljubavi bude dobra, nabijena, natresena, preobilna... (usp. Lk 6,38).

APOSTOL BEZGREŠNE

Molimo da svaki čovjek upozna vrijednost života.

Prije nego su se naši roditelji i bližnji mogli radovati našem životu, rođenju Bog nam se radovao još dok smo bili u Njegovoj zamisli, satkani u dubini svojega bića po Njegovoj volji. Piše nam i tome prorok Jeremija: "Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih" (Jr 1,5), al ii psalmist: "Kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, tkan u dubini zemlje" (Ps 139,15).

Da, On nas je stvorio od praha zemaljskog i u nosnice nam udahnuo dah života (usp. Post 2,7). O vrijednosti ljudskoga života uči nas naša vjera kako i piše u Katekizmu Katoličke Crkve: "Ljudski je život svet zato što od samog početka uključuje stvaralačko Božje djelo i trajno ostaje u osobitom odnosu sa Stvoriteljem, svojom jedinom svrhom. Samo je Bog Gospodar života od njegova početka do kraja te nitko, ni u kakvim okolnostima, ne može prisvojiti pravo izravnog uništenja nedužnog ljudskog bića (KKC, 2258). To je istina, to je i ljepota u kojoj živimo i na kojoj Bogu zahvaljujemo jer nas je stvorio kao svoje ljubljeno dijete. I da nas svi zaborave On nas neće zaboraviti ta govori nam: "Gle, u dlanove sam te svoje urezao, ti si moj" (usp. Iz, 49,15–16).

Biti u Božjem dlanu... koje otajstvo i koja prekrasna slika o čemu možemo razmišljati cijeli svoj život te Bogu zahvaljivati. Bog nas nosi, vodi, hoda s nama, za ruku nas drži; da, čvrsto za ruku nas je uzeo...

Obasuti smo puninom ljubavi i vrijednosti postojanja – životom – darom nama samima i svakom čovjeku. Možemo li ne čuvati ovu ljepotu našega života, ali i svakog ljudskog života od začeca do prirodne smrti kad znamo da Bogu "u ruci leži život svakog bića i dah životvorni svakog ljudskog tijela" (Job 12,10)?!

Čuvati život mislima, riječima i djelima – kako? Usklađeni s Bogom i danim nam Njegovim zapovijedima da njegujemo čistu i dobru misao, izgovaramo istinite riječi i činimo dobra djela. Pozvani smo

bdjeti nad sobom čuvajući svoj život i živote naših bližnjih po svakodnevnom ispitu savjesti, ispovijedanju grijeha, kajanju, traženju oprostjenja i opraštanju, sudjelovanju u euharistijskom slavlju, zahvalnosti... ne ubijajući sebe ni druge ni u kojem području našega života i djelovanja. Sami to ne možemo, ali Bog koji nas neizmerno voli daruje nam Majku kako bismo lakše živjeli ovu stvarnost našega života. Tako nam savjetuje sv. Maksimilijan: "Mislim da nema boljeg sredstva koje može požuriti ovaj blagoslovljeni čas od toga da svaki od nas svakog dana u sebi produbljuje svoje predanje Bezgrešnoj. Što budemo savršenije Njezini, to će Ona slobodnije moći nama upravljati. Povrh toga nema uspješnije akcije" (SK 535). Dopustimo joj da upravlja našim mislima, riječima i djelima te živimo prema savjetu sveca: "Čitav naš život vlasništvo je Bezgrešne. Dopustimo joj da nas slobodno vodi jer nas Ona u kratkom vremenu može posvetiti" (SK 739b).

APOSTOL BEZGREŠNE

Molimo da se svi članovi VB svakodnevno trude oko čistoće vlastita srca.

Sveti Maksimilijan u svojim pismima na više mjesta progovara o čistoći. U bilješkama s duhovnih vježbi upotrebljava najčešće samo riječ čistoća. Bio je to sigurno njegov podsjetnik na put kojim hodi sa svojim Bogom, na način kako živjeti život na tom putu, i mogli bismo tako spomenuti još mnoga značenja na koja ga je sigurno upućivala ova riječ.

Kada opisuje vrijeme u kojem cilj ne došije vrhunac iznad nego u materijalnom svijetu, progovara nam, zapravo, o čovjeku i njegovu srcu, kakvo je i kakvo bi trebalo biti. "Zasljepljen materijom, čitavu svoju sreću traži u animalnom uživanju svijeta, a u idealnim uvjetima neki možda pomisle i na znanost ili na umjetnost. Nije li to premalo za čovjeka čija misao prožima atmosferu, zvijezde i hita u nebesa, čiji razum neprestano žeda za spoznajom uzroka i dopire sve do prvog uzroka i konačnog cilja svega stvorenoga, čije je srce žedno posjedovanja slave i sreće, i što više ostvari, to više žeda i osjeća da ga ništa ograničeno – makar bilo najprostranije, ali uvijek s granicom – ne može ispuniti. Ono želi dobro, ali Beskonačno dobro! Upitajmo se dakle, želimo li svojoj sreći nametnuti okove ograničenosti?" (SK 934).

Riječ srce možemo promatrati kao riječ koja obuhvaća cijeloga čovjeka: duh, dušu i tijelo; misli, riječi i djela. Kakvo to srce zapravo treba biti? Kakvim ga mi želimo imati? Psalmist moli: "Čisto srce stvorio mi Bože i duh postojan obnovi u meni" (Ps 51,12). Vjerojatno i mi, ako ne sami, onda kod svete mise izgovaramo ovu rečenicu. Možemo li je pretvoriti u svoju molitvu, želju i potrebu da nam Bog doista učini srce čistim? Usudimo li se s punom svijesti prepustiti toj preobrazbi srca koja zahvaća duboko u naš način mišljenja, govorenja, djelovanja... Možemo li svom širinom i dubinom svojega bića reći Bogu: pokaži mi moje grešne misli, riječi i djela da ih prepoznam i da ih mijenjam, konačno da ih promijenim.

Kako konkretno? Pokaži mi kako vjerujem sve što netko kaže o nekome i još to prenosim dalje, pokaži mi kako to nije dobro i obnovi mi misli da više o toj osobi ne mislim tako i ne govorim tako, da promijenim perspektivu svojega pogleda prema njoj. Evo, samo jedan konkretan primjer u koju stvarnost nas uvodi molitva i želja da nam Bog stvori čisto srce.

Kada sv. Maksimilijan govori o Bezgrešnoj, puno više zapisuje svoja razmišljanja jer je Bezgrešna središte njegova života, Nju promatra s divljenjem, upravo kako piše: "Kad počneš čitati o Bezgrešnoj, ne zaboravi da tada dolaziš u kontakt sa živim bićem, koje te ljubi, koje je čisto i bez ikakve mane" (SK 1171).

Mana je loša osobina (ono po čemu se tko ističe) ne samo loša navika ponašanja i djelovanja već loša sastavnica bića... Bezgrešna nema ni loše navike ni loše osobine ni... Bezgrešna je sva čista. Ona je ideal čistoće i pred Nju možemo doći s molitvom i željom da nam pomogne otvoriti se Bogu, predati mu srce da ga učini čistim. Ona nam je pomoćnica, stajati uz Nju sa željom da nam pomogne prepoznati naše mane, pogreške i grijeha te da nas ohrabri da ih lakše priznamo. Tko će nam tu spoznaju istine vlastitiga srca učiniti lakšom, ako ne Ona sama. O, koje li ljepote imati takvu Majku!

APOSTOL BEZGREŠNE

POSVETNA MOLITVA BEZGREŠNOJ

Bezgrešna Djevice
Majko Crkve
i Majko moja, Marijo,
povjeravam Ti svega sebe,
prihvaćajući radosno
iz ruku Tvoga sina
nacrt milosti
koji je meni odvijeka
namijenio nebeski Otac.

Daj da poučljiv
djelovanju Duha
postanem
djelatno sredstvo
za izgradnju Kraljevstva,
u vjernosti primljena poziva,
u zajedništvu
sa svom svojom braćom,
osobito najsiromašnijom
i najpotrebnijom praštanja.

Zato Ti, Marijo,
prikazujem molitve,
djela i žrtve ovoga dana.

